

Iubirea din poveste

Adrian Nastase

Mi-am adus din nou aminte de iubirea din poveste,
Iar mi-am amintit de tine, de sărutul tău de jar
Mi-e gol sufletul de șoapta ce a fost și nu mai este
Mi-e zadarnică durerea și mi-e versul în zadar.

Literele-mi par fantome și-mi sunt verbele-amare,
Fug cuvintele de teama plânsului ce-l cântă-n mine
Se ascund prin mintea-mi rece ca niște făpturi bizare
Ce s-au săturat să urle despre noi și despre tine.

M-au amenințat că pleacă și că vor lua cu ele,
Toată forța mea de geniu ce le-așează-n rime fine,
Nu mă tem, trecut-am iată, prin momente mult mai grele
Voi trăi și fără vorbe, rău din rău s-o face bine.

Voi fi mut ca peștii-n apă, ca o insulă pustie
Voi tăcea și în tăcere mă voi stinge totodată,
Voi fi bezna absolută dintr-o anti-veșnicie,
Voi fi viu fără de viață, alb și negru laolaltă.

Te iubesc, mi-e dor de tine, mi-este greu să-ți uit privirea
Să te-ndepărtez din suflet tot mai imposibil mi-este,
Or fi semne, or fi vise, poate e doar amăgirea,
Ce-mi aduce iar aminte de iubirea din poveste...